ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ, Δ. Θ. ΠΑΠΑΔΗΣ
ΑΡΧ' ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Μ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Τσιμισκῆ, ἀριθ. 63
Τυπογραφεῖα: Ἁγίας Σοφίας, ἀριθ. 25
Ἀριθ. Τηλεφώνων: Γραφείων 61—44
Τυπογραφείου 51—42

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
30
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1943
Ἀνατολὴ Ἡλίου 6.31 — Δύσις 1.44
Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Ἀριθ. φύλλου 1664) 390 — Τιμὴ δραχ. 100

Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ
ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΡΑΪΧ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μία δεκαετία τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος ἀποτελεῖ βραχὺ μόνον διάστημα ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἱστορίας. Παρὰ τὴν βραχύτητα ταύτην τῆς διαρκείας, λίαν ἰσχυρὰ εἶναι εἰς τινα μέρη τοῦ κόσμου ἡ ἀντίστασις κατὰ τῆς βασικῆς στάσεως, τοῦ ὡς ἕνα καθεστῶτος καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοζομένων μεθόδων. Ἐν τούτοις δὲν δύναται σήμερον νὰ διαψευσθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως οὐδεμία ἀνατροπὴ πολιτικοῦ καθεστῶτος μᾶς χώρας ἔσχε τοσοῦτον διαρκεῖς διεθνεῖς συνεπείας ὅπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἀναλήψις τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ Ράϊχ. Καὶ αὐτὸς ὁ μπολσεβικισμὸς παρὰ τοὺς κοσμοεπαναστατικοὺς σκοπούς του, δὲν ἔσχε τοιαύτας ἀμέσους διεθνεῖς συνεπείας.

Ὡσαύτως καὶ ἡ φασιστικὴ ἐπανάστασις μόλις ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ γερμανικοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ πλήρως τὸ βάρος της εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν. Ἡ ἔκβασις τοῦ παρόντος πολέμου εἰς τὸν ὁποῖον ἐκλήθησαν ὅπως δράσουν τελικῶς τὸ περιεχόμενον καὶ οἱ μέθοδοι τῆς πνευματικῆς ταύτης κινήσεως, θὰ κρίνῃ περὶ τῆς μελλοντικῆς ὄψεως τοῦ κόσμου.

Δὲν εἶνε ὀλίγοι οἱ κύκλοι ἐκεῖνοι εἰς τὸν κόσμον οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν ἐθνικοσοσιαλισμὸν βλέπουν τὴν κυρίαν αἰτίαν τοῦ πολέμου. Ἀναφιβόλως ὑπὸ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἤχθη ἐνώπιον τῆς κρίσεως τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἡ ἐπαναστατικὴ διαδικασία ἐν Εὐρώπῃ. Ὅπως ὅμως εἰς τὴν νομικὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων, οὕτω καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν, δὲν δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν ἔνοχον ἐκεῖνον ὅστις ἐπρότεινε τὴν δικὴν ἔκδοσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως. Μέχρι σήμερον ὁ πόλεμος; ἐθεωρήθη εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν ὡς τὸ τελευταῖον νομικὸν μέσον πρὸς λύσιν ἐτερογενῶν ἀντιθέσεων. Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς ἑνὸς χῆς εἰς τὸν πόλεμον ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν βαθυτέρων αἰτίων τὰ ὁποῖα κατέστησαν ἀναπόφευκτον τὴν τοιαύτην διὰ πολέμου λύσιν τῶν ὑφισταμένων ἀντιθέσεων.

Ὁ ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος εὑρίσκει τὴν Γερμανίαν ἕτοιμον, ὅπως πάντοτε. Ἕνας λαὸς ἀποφασισμένος νὰ ζήσῃ καὶ νὰ θέσῃ τέρμα ὄχι μόνον εἰς τὰ ἰδικά του δεινά, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς Εὐρώπης, ἀκολουθεῖ τὸν Ἀρχηγόν του εἰς τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα μὲ ἀποφασιστικότητα χαλυβδίνην. Δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι νικηφόρος ὁ δίκαιος οὗτος ἀγών. Τὸ τέλος του θὰ εἶναι στέφανος δόξης διὰ τὸν Φύρερ, διὰ τὸν λαόν του, διὰ τὸ Γερμανικὸν Ἔθνος, διὰ τὴν σύμμαχόν του Εὐρώπην. Ἡ Γερμανία ἐρριφθῇ εἰς τὸν μέγαν πόλεμον, τὸν ὁλοκληρωτικὸν πόλεμον μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ νικήσῃ καὶ νὰ στήσῃ ὑπερήφανον τὸ κατακαημένον δίκαιον τῶν λαῶν εἰς τὸ νέον δάθρον του. Ἐμπρός ὅλοι διὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα!

1) Η ΝΟΜΙΜΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ὅταν πρὸ δέκα ἐτῶν ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Γερμανίαν οὐχὶ ὀλίγοι ὑπῆρξαν οἱ προφῆται οἱ ὁποῖοι λίαν ὀβραχέταν ζωὴν ἐπροφήτευσαν εἰς τὸ καθεστὼς τοῦτο. Ἡ ἀνάληψις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ δὲν ἐθεωρήθη ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἐπαναστατικὴ ἀνατροπὴ πρώτης τάξεως. Ἴσως τοῦτο τὸ ὀφεῖλετο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ γερμανικὴ ἐπανάστασις συνετελέσθη κατὰ τελεῖος νόμιμον καὶ ἀναμφικτον τρόπον. Ὡς γνωστόν, ὁ Πρόεδρος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας Χίντενμπουργκ ἐκάλεσε τότε εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Ἀδόλφον Χίτλερ, τὸ δὲ Ράϊχοταγ τῇ συγκαταθέσει ὅλων τῶν ἀστικῶν κομμάτων παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν πᾶσαν πληρεξουσιότητα μεταῦτα ἄλλων καὶ τοιαύτην πρὸς μεταβολὴν τοῦ συντάγματος.

Συνεπῶς οὐδεμία ἀμφιβολία τὴν ἄλυσιν τῶν πολυπληθῶν προκατόχων του. Αἱ προτεφανεῖς ἰδέαι του καὶ ὁ ὁσυνήθης συνδυασμὸς ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀπόψεων ἐνεφάνιζον τὴν πολιτικήν του εἰς τὰ ὄμματα πολλῶν ὡς ἕνα πειραματισμὸν ἄνευ ἐλπίδων ἐπιτυχίας καὶ μικρᾶς μόνον διαρκείας ζωῆς.

Τὴν ὡς ἄνω πρώτην ἐντύπωσιν ἔσπευσαν νὰ ἐνισχύσουν καὶ Γερμανοί τινες οἱ ὁποῖοι κατέφυγον τότε εἰς ξένας πρωτευούσας! Ὅταν ἐξερράγη ὁ πόλεμος ἀνεπτερώθησαν ἐκ νέου αἱ ἐλπίδες τῶν ἀντιπάλων εἰς τὴν ταχεῖαν κατάρρευσιν τοῦ καθεστῶτος. Ἐπεδόθη ἡ προσδοκία ἐσωτερικῆς καταρρεύσεως δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἠγέρθησαν ἀκολούθως νέαι ἐλπίδες ἐξωτερικῆς καταρρεύσεως. Διεψεύσθη τῆς εἰς τὴν νέαν Γερμανίαν τόσον ἡ διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνὸς παγκοσμίου πολέμου ἀναγκαία στρατιωτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἰσχὺς ὅσον καὶ ἡ ἀπαραίτητος ἐσωτερικὴ ἑνότης καὶ οἱ προσδοκίαι αὗται δὲν ἐπληλήθευσαν.

2) Η ΣΥΝΟΧΗ ΤΩΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ ΚΑΙ Η ΟΡΜΗ ΠΡΟΣ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΝ

Τὸ μέγα βάθος τῆς γερμανικῆς ἰσχύος τὸ ἐκείνον εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τριῶν ἐτῶν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπέναντι εἰς τὰ γερμανικὰ καὶ συμμαχικὰ στρατεύματα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κυριαρχίας; ἐπὶ ἐλαχίστου τῆς εὐμαρείας ἢτ ἰσου ἐξηγεῖται μένον ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιλίψεως τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν ἀπεστέρησε τὴν Γερμανίαν ὅλων τῶν μέσων ἰσχύος. Τὸν στρατιωτικὸν ἀφοπλισμὸν διεδέχθη ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσις τοῦ πληθυσμοῦ, ἐμφανεῖς ἐκβιάσεις τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν ἀφ' ἑνὸς ὁ ἐκτακτος μέγας ἀριθμὸς τῶν χρεωκοπιῶν, ὡς καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνέργων, ἢ τὸν γερμανικὸν λαὸν ὁλόν πολεμίσθησαν μόνον αἱ τρεῖς ἐμφυτοι ἀξιαι τῆς δυνάμεως τῶν χειρῶν του, τῆς δυνάμεως τῶν ἀφαλῶν του καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἐδάφους του. Νῦν ἡ κινητοποίησις τῶν τελευταίων ἐφεδρειῶν τῶν ὡς ἀνωτέρων δυνάμεων παρεῖχεν ἀλπίδας πρὸς βαθμιαίαν ἰσορρόπησιν τῶν ζητιῶν καὶ ἀνάκτησιν τῆς ἀπολεσθείσης ἰσορροπίας πολιτικῆς θέσεως ἐν Εὐρώπῃ. Εἰς τὴν ἐλλοληρωτικὴν κινητοποίησιν τῶν δυνάμεων τούτων ἐγκειται ἡ οὐσία τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.

Ἡ ἀνάλυψις τῆς ἐξωφύσης ἀθηπιοεψησεν εἰς τὴν ἐθνικοσοσιαλιστικὴν κίνησιν τὴν συνταγματικὴν μεγάλεσεν πρὸ πεπραγματοποίησιν τοῦτου. Τοιοῦτοτρόπως πᾶσα ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ θὰ ἐθεωρεῖτο ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ὅπως ἀφορᾷ τὴν νομιμότητα τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καθεστῶτος. Διὸ τοῦτο ὁ κόσμος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ δὲν ἔβλεπε τὸν ὀρχηγὸν μᾶς ἐπαναστάσεως, ἀλλ' ἁπλῶς νέον καγκελάριον, νέον μέλος εἰς τὴν ἀλυσίν τῶν πολυπληθῶν προκατόχων του. Αἱ προτεφανεῖς ἰδέαι του καὶ ὁ ὁσυνήθης συνδυασμὸς ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀπόψεων ἐνεφάνιζον τὴν πολιτικήν του εἰς τὰ ὄμματα πολλῶν ὡς ἕνα πειραματισμὸν ἄνευ ἐλπίδων ἐπιτυχίας καὶ μικρᾶς μόνον διαρκείας ζωῆς.

Τὴν ὡς ἄνω πρώτην ἐντύπωσιν ἔσπευσαν νὰ ἐνισχύσουν καὶ Γερμανοί τινες οἱ ὁποῖοι κατέφυγον τότε εἰς ξένας πρωτεύουσας! Ὅταν ἐξερράγη ὁ πόλεμος ἀνεπτερώθησαν ἐκ νέου αἱ ἐλπίδες τῶν ἀντιπάλων εἰς τὴν ταχεῖαν κατάρρευσιν τοῦ καθεστῶτος. Ἐπεδόθη ἡ προσδοκία ἐσωτερικῆς καταρρεύσεως δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἠγέρθησαν ἀκολούθως νέαι ἐλπίδες ἐξωτερικῆς καταρρεύσεως. Διεψεύσθη τῆς εἰς τὴν νέαν Γερμανίαν τόσον ἡ διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνὸς παγκοσμίου πολέμου ἀναγκαία στρατιωτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἰσχὺς ὅσον καὶ ἡ ἀπαραίτητος ἐσωτερικὴ ἑνότης καὶ οἱ προσδοκίαι αὗται δὲν ἐπληλήθευσαν.

ΑΛΛΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΟΔΙΑΦΟΡΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ὥστε αἱ ὁρμόδιαι ἀρχαὶ ὡς δοκήσωσιν ἀμέσως ἔλεγχον, διὰ νὰ μὴ συνεχισθῇ ἡ κλίνη ἀσθένεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὸν ἔγκλημα.

ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ

Ὑπῆρξε κάποιος νόμος ὁ ὁποῖος ἐπέτρεπεν εἰς ἐγκλείστους, ὅφορ ἐκπαιδευθῶν κατ' οἶκον νὰ δίδουν ἐξετάσεις εἰς τὰς σχολικὰς τάξεις ὅπου τὰς ἀπαιτεῖ ἐλεγον πρὸ παρασκευασθῆ. Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπανελάβῃ ὁ νόμος οὗτος ἐν ἰσχύι. Εἶναι πολλοὶ οἱ ὁποῖοι, διὰ τὸν ἕνα ἢ δύο τῶν ἀλλων λόγων δὲν ἐστάθησαν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου μέχρι τέλους. Καὶ τὸ χρόνιο ἀπέρασαν. Τὸ ἐγκεφαλικὸν εἰς τὸ σχολεῖον, μπορεῖ μὲ κόπους μαθητοῦ, εἶναι ἀδύνατον. Εἶναι τοιοῦτοι οἱ ἀσθενεῖς ὅστε δὲ ἔπρεπε νὰ βοηθῆσθεν καὶ οἱ ἀνθρωποι αὐτοί.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΣΥΣΚΟΤΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας αἱ ὧραι συσκοτίσεως καθορίσθησαν διὰ σήμερον ὡς ἑξῆς:

Σάββατον 30 Ἰανουαρίου. Ἔναρξις συσκοτίσεως ὥρα 17.45' Λῆξις συσκοτίσεως ὥρα 45.21'.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Δὲν θὰ λησμονηθῇ ποτὲ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ἡ **30 Ἰανουαρίου 1933.** Εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἀνόδου τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ **Ἀδόλφου Χίτλερ.** Εἶνε ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα μέγα ἔθνος, ἀδικηθὲν ἀπὸ μέαν συνθήκην πολέμου εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐνεκήθη, ἀνέλαβε τὸν ἱστορικόν του δρόμον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου καὶ τὴν καθιέρωσιν νέας τάξεως πραγμάτων, νέων δεσμῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, νέας ἐκτιμήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιότητος. Τὸ ἔργον τῆς δεκαετίας αὐτῆς κινεῖ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν κατάπληξιν. Ἔργα εἰρήνης μεγάλα, ἐξύψωσις τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἐργάτου εἰς παράγοντας ἐθνικῆς εὐημερίας καὶ προόδου. Ἔργα ὁδοποιΐας τεράστια. Ἀναδημιουργία πόλεων καὶ θεσμῶν. Ὁ σοσιαλισμὸς εἰς ὅλην τὴν ἀγαθοποιὸν ἔνταστίν του, εἰς ἔργα ὑγιεινῆς, εἰς φροντίδα διὰ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί, εἰς ἀγῶνα κατὰ τῶν νόσων, εἰς ἐξυγίανσιν τοῦ ἐργοστασίου, εἰς ὄψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς παντὸς ἐργαζομένου εἰς τὸ ἐργοστάσιον καὶ τὸν ἀγρόν. Ὅλοι οἱ πολῖται παράγοντες ἰσάξιοι μέσα εἰς τὴν συμβιωτικὴν κοινότητα. Καὶ ἔπανω ἀπὸ ὅλους, ὡς δύναμις κινοῦσα καὶ ἐμπνέουσα ἡ ἰδέα τῆς **Μητρὸς Πατρίδος,** καθηγιασμένη ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν λατρείαν τῶν τέκνων της, ἐναγκωμένη εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς μεγάλου Ἀρχηγοῦ, τοῦ **Ἀδόλφου Χίτλερ.** Αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναδημιουργίας ἑορτάζει ἡ Γερμανία καὶ μετ' αὐτῆς ὅλοι οἱ λαοὶ ὅσοι θέλουν νὰ ἴδουν τὴν Εὐρώπην ἐλευθέραν μὲ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἐργασίας ὁρκαβεύοντα.

Η ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ λόγος τοῦ Ἰάπωνος Πρωθυπουργοῦ στρατηγοῦ Τόγιο ὑπῆρξε μία νέα ἐκδήλωσις τῆς βαθείας πίστεως τῆς ὁποίας οἱ ἐνσαμεῖς τοῦ Τριμεροῦς ἔχουν ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην τοῦ συστρόφου ἀγῶνός των. Ὁ Ἰάπων Πρωθυπουργὸς προειδοποίησε τοὺς ἀγγλοαμερικανοὺς ὅτι τὸ 1943 δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἔτος ἀποφασιστικῶν μαχῶν αὐτὰ τὰ ὁποῖα θὰ δημιουργηθῇ μία νέα προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀσφαλῆ νίκην.» Περαιτέρω, ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἀγγλοαμερικανοὶ πρόκειται νὰ δεχθοῦν ἀποφασιστικὰ πλήγματα εἰς τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀνατολήν. Εἰ οἱ χαρακτηριστικὴ αὐτὴ ἡ προειδοποίησις ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸν ἑνὸς μεγάλου καὶ ἡρωϊκοῦ λαοῦ, συντρίψαντος τοὺς ἀντιπάλους του εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἀπελευθερώσαντος ἀπὸ τοὺς ὀνυχας τῆς ἑβραιοπλουτοκρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τόσα ἑκατομμύρια ἀνδρῶπων, τοὺς ὁποίους ἤθελον οἱ ἀγγλοαμερικανοὶ νὰ κρατοῦν δούλους πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ὁ' ὁπούσων τὴν προειδοποίησιν αὐτήν, οἱ ἰμπεριαλισταὶ τῆς Καζαμπλάνκας. Οἱ λαοὶ ὅμως τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς χαιρετίζουν αὐτὴν ὡς μίαν νέαν ἐκδήλωσιν πίστεως ἐπὶ τὴν νίκην τῶν εὐγενεστέρων ἰδεωνικῶν.

ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Οἱ λαοὶ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καλοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς νὰ μετάσχουν εἰς τὸ ἔξοδα τοῦ πολέμου μὲ τεράστια ποσά. Οὔτω ὁφοῦ ἔχασαν τὴν ἐλευθερίαν των, τὰς περιουσίας των, τὸ τρόφιμά των, τώρα καλοῦνται νὰ πληρώσουν διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἰμπεριαλιστὰς Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀντίληψις τοῦ Ροὺζβελτ καὶ τοῦ Τσῶρτσιλ διὰ τὰ δικαιώματα τῶν μικρῶν λαῶν, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀπόστολοι τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἰδανικῶν. Ἔρβασαν εἰς τὴν Β. Ἀφρικὴν ὡς πειρατὰ καὶ τώρα θέλουν ν' ἀπογυμνώσουν τὰ δύματά των. Ἀλλὰ καὶ πότε ἐπέδειξαν σεβασμὸν πρὸς τοὺς μικροὺς λαούς; Δὲν λησμονεῖται ἡ ἐγκληματικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἔναντι ὅλων τῶν πληθυσμῶν τῶν ὁποιῶν καὶ τῶν κτήσεών των. Καὶ, ἐπειτα, ὅλοι ἐνδυμοῦνται τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀμερικῆς ἔναντι τῶν μαύρων τοὺς ὁποίους θεωροῦν ὡς κατωτέρας φυλάς. Ὡς ἄνθρωπους οἱ ὁποῖοι τίθενται ἐκτὸς νόμου εἰς πρώτην στιγμήν. "Οσον ὁφορῷ τὸ Σοβιὲτ ἐπέδειξαν αὐτὸ τὸν σεβασμὸν των ἔναντι τῶν λαῶν μὲ τὸ ἐγκλήματά των εἰς τὴν Θεσσαρσίαν, τὴν Ἐσθονίαν, τὴν Λιθουανίαν, τὴν Λεττονίαν, τὴν Φιλλανδίαν. Ἑκατομμύρια ἀθῶων ἐθανατώθησαν, ἄλλα ἐξεπατρίσθησαν διὰ ν' ἀποσταλοῦν εἰς τὰς παγωμένας ἐκτάσεις τῆς Σιβηρίας καὶ νὰ εὕρουν ἐκεῖ τὸν θάνατον. Αὐτοὶ εἶναι οἱ «ἐλευθεροποιοί»! Αὐτοὶ εἶναι οἱ ψευδοδημοκράται!...

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐθέχθησαν μὲ ἀπογοήτευσιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς συσκέψεως τῆς Καζαμπλάνκας. Διότι κρίνεται ὡς ἀπογοήτευσις. Ἐξ ἄλλου ὁ Οὐίλκυ, ἐδῆλωσεν ὅτι καὶ αὐτὸν δὲν ἱκανοποιοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς συσκέψεως διότι δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἕδρυσις κοινῆς πολεμικῆς μηχανῆς. Οἱ «Τάϊμς» παραλλήλως βεβαιοῦν ὅτι οὐδὲν ἐπετεύχθη ὅσον ἀφορῷ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἐκ τῶν ὑποβρυχίων κινδύνου. Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη ἀγγλοαμερικανικὰ ὀργάνα ἀποδεικνύουν ὅτι οὔτε οἱ διαφωνοῦντες μεταξὺ τῶν ἰμπεριαλιστῶν ἠρέθησαν οὔτε κοινὰ σχέδια ἐπετεύχθησαν. Καὶ αἱ σκόπιμοι ἀναφωνήσεις εἰ ἐν καὶ μόνον ἀποβλέπουν: Εἰς τὴν τύνωσιν τῶν λαῶν τοῦ Τσῶρτσιλ καὶ τοῦ Ροὺζβελτ καὶ εἰς τὴν παραπλάνησιν τῶν ἀφελῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ἀσυγχωρήτων θυμάτων τῶν βρεττανοαμερικανικῶν ψευδῶν.

ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ

Μᾶς παρακαλοῦν νὰ ἐπισημάνωμεν καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τὸ ζήτημα τῶν ὑπαγωγῶν. Διατί νὰ φορολογῶνται εἰς τὸ ὕψος, ὅταν καὶ ἡ τιμὴ τῶν ζώων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ἐπαυξήθησαν ἐξαιρετικῶς πτόσον; Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπόν, τὴν σύστασιν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐκδοθῇ ἐν προκειμένῳ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Διαμαρτυρίαι ἀκρόωντεκ ὁπὸ παντοῦ. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἄλλου εἴδους μαύρης ἀγορᾶς, τῆς νοθείας. Διότι ὡς ἀναφέρεται πολλοὶ νοθεύουν τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα πωλοῦν, βούτυρον, σάπωνα, ἔλαιον κ. λ. π. Ἐπομένως, πρέπει ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ κτυπηθῇ τὸ κακόν, διότι διὰ τῆς νοθείας ἐπιδιώκουν ὀθέματα κέρδη οἱ ἀσυγκρίτοι νοθευταί.

ΣΑΥΡΙΟΝ
Η "ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ,,
ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΜΑΣΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ

Εἶχεν ἁπλῶσει μυστηριωδῶς τοὺς πλοκάμους τῆς ἡ φθοροποιὸς «μασονία» σεοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας τῆς θηρευθῆς ἐκείνης καὶ ἀκμαζούσης πόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἡ πρώτη τεκτονικὴ «στοὰ» φέρουσα τὸ ὄνομα «Φοίνιξ» ἰδρύθη σὲ μιὰ μακρυσμένη ἐποχὴ ὑπὸ ἑβραίους ἀποκλειστικά. Ἑβραῖοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι «μασόνοι» στὴν πόλιν αὐτήν. Ἡ «στοὰ» των ἐξηυτάτο ἀπὸ τὴν «Μεγάλην Ἀνατολὴν» τῆς Σκωτίας, τὴν ἀπόκρυφη καὶ καταχθόνια ὀργάνωσι ποὺ ἀπέβλεψε στὴν ἐκμετάλλευσι ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐφ' ὅσον δὲ τοῦτο σατανικὸς ἦτο ὁ σκοπός της, ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς ὀργανόν της τὸν ἑβραϊσμόν.

Ἔτσι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ἐδικευμένοι αὐτοὶ ἐργάται τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς συμφορᾶς μετεφύτευσαν καὶ ἐκαλλιέργησαν στὴν πόλιν αὐτὴν τὸν «τεκτονισμόν» εἰ δὴ λεληθοῦσῶς φυτόν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὁποίου μαραίνεται καὶ ἀπισσαντίθεται κάθε κοινωνία.

Τὸ μόλυσμα ἦτο μεταδοτικόν. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀπέφυγαν τὴν δηλητηρίασιν καὶ ὑρισμένοι Ἕλληνες. Γιὰ τὸν προσηλυτισμὸ τους οἱ κατωχθόνιοι ἄνθρωποι ἐχρησιμοποίησαν κάθε ἱερὸν καὶ ὅσιον ποὺ ἡ παράδοσις ἐνεφώλευσε στὴν Ἑλληνικὴ ψυχή.

Ἀνεμοχλεύθη εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία. Καὶ ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὁ Πυθαγόρας γιὰ νὰ παρουσιασθῇ ὡς Πρόδρομος τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ ὡς θεμελιωτὴς αὐτοῦ μὲ τὸ φιλοσοφικὸν του σύστημα.

Ὕστερα ἔγινε αἰσχρὰ ἐκμετάλλευσις τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1821, τὸν ὁποῖον ἡ μασονικὴ ἀγωγεία δὲν ἐδίστασε νὰ βεβηλώσῃ ὡς ἔργον τοῦ τεκτονισμοῦ. Ὅλοι οἱ προπαρασκευασταὶ τοῦ ἀνάνος ἐκείνου καὶ αὐτὸς ἀκόμα ὁ Ὑψηλάντης παρουσιασθήσαν ἀφὸ τους ἀρχηγανδρίτες εἰς τὰ ὄματα τῶν ἐπίστων Ἑλλήνων ὡς σημαίνοντες ἀξιωματοῦχοι τοῦ τεκτονισμοῦ.

Ἡ προπαγάνδα δὲν ἀφῆκε ἄθικτον καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα. Καὶ διεκήμυττεν, ὅτι ὁ τεκτονισμὸς ὄχι μόνον τὴν ἀπόλυτον ἀνεξιθρησκείαν προεβάλει, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν Χριστιανισμὸν εἰς πλήρη διατελεῖ ἁμαρμονίαν, ὡς ἀπεδείχθη καὶ αὐτὸς τοδόγμα τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ.

Βέβαια δὲν χρειάζεται καὶ πολὺς κόπος γιὰ νὰ ἀνασκευάσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ φλυαρία, ποὺ ἀποτελεῖ παραμύθιον διὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ καὶ διὰ ἀφελεῖς ἀνθρώπους.

Μὲ τὸν Πυθαγόραν, μὲ τὴν φιλοσοφίαν του περὶ μετεμψυχώσεως καὶ μὲ τὸ θεώρημά του «περὶ τοῦ τετραγώνου τῆς ὑποτεινούσης» ὁ τεκτονισμὸς ἔχει τόσην συνάφειαν καὶ σχέσιν, ὅσην ἔχει καὶ μὲ τὸν διοβήτην καὶ τὴν γωνίαν καὶ τὴν νεκροκεφαλὴν ποὺ χρησιμοποιεῖ γιὰ ἐμβλήματά του.

Ὅσο γιὰ τὸν μῦθον τῆς ἐκ τοῦ μισονισμοῦ προελεύσεως τῶν ἱερουργιῶν τοῦ ἀγόνος, θὰ ἀποτελοῦσεν ὕβριν πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν μεγάλων ἐκείνων πατριωτῶν κατὰ ἀπάνω πρὸς διαλεύκανσίν του.

Ἡ δὲ πολυθρύλητη μασονικὴ ἀνεξιθρησκεία δὲν εἶνε παρὰ ἐνεχνὴ παγίδα. Ὅσοι ἐμπίπτουν εἰς αὐτὴν μὲ τὴν ἀφελῆ πεποίθησιν, ὅτι θὰ παραμείνουν πιστοὶ εἰς τὴν θρ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΥΝΤΡΙΒΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΟΛΑΙ ΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ο ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (D.N.B.) Τὸ χθεσινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατηγείου τῶν ἐνόπλων Γερμανικῶν δυνάμεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Διὰ σκληρὸς καὶ ἀποφασιστικὴς ἀμύνης αἱ στρατιαὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ μετώπου ἀπέκρουσαν ὅλας τὰς μαζικὰς ἐπιδόσεις τῶν Σοβιετικῶν καὶ ἐξετέλεσαν τὰς προβλεπομένας κινήσεις των μετόπισθεν.

Εἰς τὸ Στάλινγκραντ ἐνεργοῦνται λυσσώδεις ἐχθρικαὶ ἐπιδόσεις κατὰ τοῦ νοτίου μετώπου, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ὑπερασπισταὶ, παρὰ τὰς σκληροτάτας στερήσεις καὶ τὴν πολλαπλὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνθίστανται.

Αἱ διὰ μαζῶν ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπόπειραι διασπάσεως εἰς τὸν Αὐτικὸν Καύκασον κατέρρευσαν πρὸ τῶν γερμανικῶν καὶ ρουμανικῶν θέσεων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κεμπάν καὶ εἰς τὴν στεππαν νοτίως τοῦ Μανυτς ἐχθρικαὶ ἐπιδόσεις τάνης; Γερμανικοὶ σχηματισμοὶ τάνης διεσκόρπισαν ἐν ἀντεπιθέσει μίαν σοβιετικὴν ἐπίλεκτον παρασχεῖαν ἱππικοῦ καὶ ἓνα σχηματισμὸν πεζικοῦ. Προσκαιρεῖσαι ἐφοδοιαὶ ἀπωθῆσαν μεταξὺ τοῦ Ντόνετς καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ μισοῦ Δὸν τοὺς Σοβιετικοὺς πρὸς ἀνατολάς.

Κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ πεδίου τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Βορονὲ; ἐρείψεν ὁ ἐχθρὸς ἰσχυρὰ; δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεκεύδηκαν αἰχμαλωτισθεῖς δι' ἀπορριπτικῆς ἀποκρούσεως. Νοτιοδυτικῶς τοῦ Βορονὲ; συνεχίζονται αἱ σκληραὶ, κυμαινόμεναι μάχαι.

Νοτιοτέρως λίμνης Λαδόγα ἐπετέθη ὁ ἐχθρὸς; μόνον εἰς τὸν τομέα μιᾶς περιοχίας. Ἀπεκρούσθη μετὰ σκληρὸν ἀγῶνα μὲ πολλὰς ἀπωλείας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀπεκρούσθησαν ἐχθρικαὶ δυναμεις, αἱ ὁποῖαι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἡμετέρων θέσεων εἰς τὴν Δυτικὴν Τριπολιτιδα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΝΗΣΙΑΝ

Εἰς τὴν Τυνίδα τοπικὴς μόνον σημασίας πολεμικὴ δρᾶσις.

Γαγκὲ γερμανικαὶ μαχητικὰ ἀεροπλάνα ἐπετέθησαν ἐναντίον τεθωρακισμένων ἀντιμετωπικῶν ἁρμάτων τοῦ ἐχθροῦ καὶ σιδηροδρομικῶν στάσεων. Γερμανικὴ καὶ Ἰταλικὴ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα κατέστρεψε 9 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα.

ΤΕΡΑΣΤΙΑΙ ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΝΤ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΣΤΟΛΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 29 Ἰανουαρίου. (D.N.B.)— Ὁ ἡρωϊκὸς ἀγὼν τοῦ Στάλινγκραντ συνεχίζεται εἰς τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως; καὶ εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν καταστραφέντων οἰκιῶν οἰκοδομημάτων καὶ τοῦ μιστέν τοῦ ἄλλετ ἐρυθροῦ φυλοσπεσίου.

Συνησπασμένοι ὀδεναρεῦ; οἱ ὑπερασπισταὶ ἀπέπρουσαν τὴν 27ην Ἰανουαρίου αἰμοτηρὸς ὅλας τὰς ἐπιθέσεις. Ἀνωθεν τῶν γεννωῶν ἀνδρῶν εὑρίσκεται τὸ ἀκατάπαυστον πῦρ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ μὲ ὀβιδας παντὸς διαμετρήματος κκεὼ; καὶ τῆς Σοβιετικῆς ἀεροποσίας.

Διὰ τοὺς μπολσεβίκους αἱ πάν μέρον θεμιτὸν διὰ νὰ καταβάλουν τοὺς ὑπερασπιστάς. Σοβιετικὰ ἀποσπασματα ἐφόδου ἐπιτίθενται μὲ γερμανικὴν στολὰς. Ὄχι μόνον μὲ ὁλμεβόλα κυντὸς διαμετρήματος, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μὲ τὸ πυροβολικὸν οἱ μπολσεβίκοι πυροβολοῦν ἐναντίον ἀλδε μεμονωμένου Γερμανοῦ σκρατιώτου, ὁ ὁποῖος ἤθελε παοκτιηθεῖ ἐν καιῷ ἡμέρας.

Πανταχόθεν συλλέγονται ἄνθρωποι πρὸ; ἀντικατάστασιν καὶ συμπλήρωσιν ζεῶν τεραστίων ἀπωλειῶν τῶν μπολσεβίκων. Πλησίον μονάδων κλίνες δὲν ἔλαβεν εἴσετι υἱόος εἰ; τὴς μαχὴ; ἐξηφανίσθησαν καὶ νέοι σχηματισμοὶ ἐκ Ἰτάλων ἐφηβῶν ἀνεμεμιγμένων μὲ μπολσεβίκους; στρατιώτας οἱ ὁποῖοι ἀκόμη δὲν ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ τα τραύματα των.

Ἐπίσης; οἱ στρατιῶται εἰ ὁποῖοι μέχρι τοῦδε ὑπηρέτουν εἰς τὰ μετόπισθεν ὀδηγοῦνται ὑπὸ τῶν σοβιετικῶν τάνης ἐναντίον τῶν γερμανικῶν πολυβόλων.

Αἰχμάλωτοι εἴτινες συνελήφθησαν ἐσχάτω; κατὰ τὰς σοβιετικὰς ἐπιθέσεις; προήχοντο ἀπὸ σχηματισμοὺς τοῦ σοβιετικοῦ ἀνατολικοῦ; οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐχρησιμοποιήθησαν πεζοὶ καὶ εἰς τοὺς ὁποίους οἱ κομισσαριοὶ τοῦ εἶπον ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ ἀντισταθοῦν καὶ δὲν χρειάζονται παρὰ μόνον νὰ βάδίσουν κατέπιν των.

Τὸ ἐλαφρὸν ἀν ἱκανοποιεῖ τὸν πυροβολικὸν εἰς τὰ φ-ἁρματα πυρὸς δυτικῆς τοῦ Στάλινγκραντ ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ μπολσεβικικῶν γυναικῶν καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ βλέπουν μὲ γυμνὸν ὀφθαλμὸν γυναῖκας μὲ στρατιωτικὴν στολὴν νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὰς θέσεις τοῦ πυροβολικοῦ καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἀνεφοδιασμοῦ.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΗΘΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΝ ΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λεν ἐπανειλημμένος ἐπρότεινε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς γερμανικοῦ στρατοῦ ἐκ 900.000 καὶ 900.000 ἀνδρῶν καὶ καταργήσεως τῶν βιμέων ὅπλων. Ἡ μὴ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης, ἡ ὁποία περιεῖχε δυνατότητας εἰρηνικῆς ἀναθεωρήσεως, ὤθησε τὸν Ἀδόλφον Χίτλερ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοβουλητείας. Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἀναγκαστικῆς στρατιωτικῆς θητείας, ὁ πρῶτος ἐπανεξοπλισμὸς καὶ ἡ ἀπανωτρατικοποίησις τῆς Ρηνανίας ἀπετέλεσαν τοὺς σταθμοὺς κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Παρομοία ὑπῆρξεν ἡ ὁδὸς; διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ δικαιώματος αὐτοδιαθέσεως τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπέβλεπεν ἡ προσάρτησις τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ ἐν τῇ διασκέψει τοῦ Μονάχου συμφωνηθεῖσα προσάρτησις τῶν γερμανικῶν περιοχῶν τῆς Σουδητίας. Δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ὅτι αἱ πράξεις αὗται εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ αὐστηροῦ πλαισίου τῶν ἀρχῶν ἰσοτιμίας καὶ δικαιώματος αὐτοδιαθέσεως.

Ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ κυβέρνησις κατέβαλε προσπαθείας πρὸς εἰρηνικὴν καὶ ἀναίμακτον λύσιν καὶ τῶν τελευταίων ζητημάτων ἀναθεωρήσεως. Εἰς τὰς ἀπειθυμίας της δὲν προετίθετο νὰ ὑπερῴθῇ ἓν ἀρθρον τῆς ἀποκαταστάσεως ἴσων δικαιωμάτων καὶ αὐτοδιαθέσεως. **Ἡ διάσκεψις τοῦ Μονάχου** μὲ τὸ ἐπακολουθήσαν γαλλογερμανικὸν σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως καὶ τὴν ἀγγλικὴν ναυτικὴν συμβασιν—ἀμφότεραι συμφωνίαι γερμανικῆς πρωτοβουλίας—ἀπέδειξαν σαφῆς τὴν τοιαύτην θέλησιν. Βεβαίως ὁ ἀποφασιστικὸς τόνος τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς καὶ οἱ φόβοι διὰ τὴν δυνατότητα μιᾶς ἐνάτλου ἀγωνιώδους ἐνδέχεται νὰ ἐπεκάλεσαν τὴν σωρὶ ἐντύπωσιν ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰρηνικὰς διαθέσεις τῆς γερμανικῆς ἀναθεωρητικῆς πολιτικῆς. Σήμερον ὅμως ἀφ' ὑ ἐν τῇ μεταξὺ πληθὺς ἀνωτιμητῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων ἐκ τῶν ἀρχείων ἤλθον εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, δὲν ὑφίστανται ἀμφιβολίαι ὅτι εἰς τὸ ἀγγλοαξωνικὸν στρατόπεδον, ἰδίᾳ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἔλειπε πᾶσα, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν ἀπόπειρα θέλησις πρὸς ἀποκατάστασιν ἰσορροπίας διὰ τῆς εἰρηνικῆς ὁδοῦ. Εἰς λίαν εὐρεῖς κύκλους τοῦ ἀγγλοσαξωνικοῦ στρατοπέδου, τὸ Μονάχον δὲν ἐθεωρήθη ὡς συμβολὴ εἰς μίαν ὀργανικὴν ἰσονομοσύνην, ἀλλ' ὡς πολιτικὴ ἥττα, διὰ καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ παρουσιάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Νιμέντσιγκ, γίνῃ ἔκκλησις εἰς τὰ ὅπλα. Συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ἐπιφερθῇ κατὰ τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς πολιτικῆς ἡ ἐμφαίνει ὅτι κατὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς πολιτικῆς εἰρηνικῆς ἀναθεωρήσεως ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς ἐπιβαλλομένης μετριοπαθείας.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ.

Συνεπῶς ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ πολιτικὴ δὲν ὑπέχει τὰς εὐθύνας διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τελικῶς ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς πολωνικῆς ἀναθεωρήσεως **προεκύφεν ὁ παγκόσμιος πόλεμος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς, ἠπειρωτικῆς τάξεως.** Ἀπεναντίας ἡ ἐπέκτασις τοῦ πολέμου βαρύνει τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν πολιτικήν. Ὁ ἀναπαριστῶν τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν βόρειον Ἀφρικὴν ἡ τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τῆς τακτικῆς πρὸς δημιουργίαν δευτέρου μετώπου, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὴν πλήρη ἀλήθειαν τοῦ γερμανικοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐσκέπτετο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Νορβηγίαν, τὸ Βέλγιον, τὴν Ὁλλανδίαν καὶ βραδύτερον τὰ Βαλκάνια πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τοιαύτην ἀγγλικὴν πολιτικήν, τὸ Ράϊχ ἐν τῇ προσπαθείᾳ του πρὸς περιορισμὸν τοῦ πολέμου, καὶ μετὰ τὴν ἀνακωχὴν τῆς Κομπιέγνης ἀπεπειράθη νὰ τερματίσῃ τὸν πόλεμον διὰ προσφορᾶς εἰρήνης εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ Ἀγγλία ἐκερδοσκόπει μὲ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ **μπολσεβικισμοῦ ὁ ὁποῖος ἀναμένων νὰ σημάνῃ ἡ ὥρα τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως.** προπαρασκευάζετο ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἐπέμβασιν.

Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐκστρατείας κατεδείχθη ὁ ἐπείγων χαρακτὴρ τοῦ σοβιετικοῦ κινδύνου, ὅπερ δικαιολογεῖ πλήρως τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἔγκαιρον ἐπέμβασιν. Ἐὰν ἡ ἐκλογὴ τῆς ὥρας διὰ τὴν ἐπέμβασιν ἐπαφίετο εἰς τὸν μπολσεβικισμόν, ἀναμφιβόλως ἀκατάσχετος θὰ ἦτο ἡ νικηφόρος προέλασίς του. Τὸ γεγονὸς ὅτι σήμερον ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν συμμετέχουν κατὰ τὸν μᾶλλον ἢ ἧττον ἀμέσως εἰς τὸν κατὰ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἀγῶνα, δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἀρκούντως διὰ πιέσεως τοῦ ὄξονος ἐπὶ τῶν λαῶν τούτων. Τὸ ζήτημα **τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δύσεως ἐναντίον τοῦ μπολσεβικικοῦ κινδύνου εἶναι ἀναμφίβολος κοινὸν εὐρωπαϊκὸν ἀγαθόν.** Καὶ ἐνταῦθα καταδεικνύεται ὅτι οὐχὶ ἡ ἄμεσος θέλησις πρὸς δράσιν καὶ τὰ ἴδια σχέδια τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς κρατικῆς ἡγεσίας ἤγαγον εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν σημερινῶν ἀντιπάλων παρατάξεων ἀλλ' ὅτι ὅλη ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις ὤθησε τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν καθεστὼς καὶ τοὺς συμμάχους του εἰς τὸν ρόλον φερεγγυούχων τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων.

β) ΤΟ ΡΑΪΧ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἑπομένως ἡ εὐρωπαϊκὴ λειτουργία τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ τῶν συμμάχων του δὲν εἶναι ἐν πρώτῃ γραμμῇ προϊὸν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν σχεδίων ἢ ἔκφρασις ἐθνικοσοσιαλιστικῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀποκατάστασιν κοσμοκρατορίας, ἀλλ' ἀποτελεῖ μιαν ἱστορικὴν ἀνάγκην τῆς φύσεως τῶν ἱστορικῶν περιστατικῶν προκύψασαν λειτουργικὴν ἡγεσίαν, ἡ ὁποία ἔλαχεν εἰς τὸν γερμανικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κεντρικῆς θέσεως καὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ὑλικοῦ αὐτοῦ μεγέθους, ὥστε εἰπεῖν ἐφ' ἑαυτοῦ, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς προηγηθείσης τάξεως τῶν Βερσαλλιῶν ἀπεδείχθησαν ἀνίκανοι νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐσωτερικὴν ἐξυγίανσιν τῆς Ἡπείρου κατὰ τοῦ μπολσεβικικοῦ κινδύνου. Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συναφιῶν τούτων, τὸ μυστικὸν τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν ἐπιτυχιῶν δίδον, ἐν πρώτῃ γραμμῇ νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ πολιτικὴ συνταυτίζεται κατὰ μέγα μέρος μὲ τὰς ἱστορικὰς ἀνάγκας τῆς δύσεως ἐνῷ ἡ πολιτικὴ τῆς ἀντιπάλου πλευρᾶς καταρρέει καθ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἀφίσταται τῶν ὡς ἄνω ἱστορικῶν ἀναγκαιοτήτων.

Ἐν τοιαύτῃ ἑρμηνείᾳ τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς ἐπαναστάσεως; ἐνυπάρχει καὶ μία ὑποδείξις δεῦν ὅφουμ τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος. Ἡ μεταβολὴ μιᾶς; ἀφορῴσης κατωστήσης τάξεως ἤτο ἀναμφιβόλως ἠξιοπόθητος. Ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς ὑπῆρξεν ἐν προκειμένῳ ἀναγκαῖον τῆς ἐκείνης προνοίας δεῦν ὅλοι οἱ μεγάλοι μεταρρυθμισταὶ καὶ ἀνασιοργανωταὶ τῆ παγκοσμίου ἱστορίας. Καίτοι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν νέας τάξεως εἶναι δὲν ἐκερδήθη καὶ κατὰ συνέπειαν σήμερον οὐδεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ προβῇ εἰς προφητείας δεῦν ἀφορῷ τὴν τελικὴν κατανομὴν τῶν δυνάμεων, ἐν τούτοις οὐδεμία ἀμφιβολία ὑφίσταται ὅτι **διὰ μὲν τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῶν λαῶν ἀποφασιστικὸς θὰ εἶναι ὁ νόμος τοῦ σοσιαλισμοῦ, διὰ δὲ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν λαῶν ὁ νόμος τῆς δημιουργίας τῶν εὐρέων οἰκονομικῶν χώρων.** Παραμένει σήμερον ἀναζήτησις τὸ ζήτημα ἂν ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ ἰδεολογία, ὡς αὕτη ἐν τῷ μεταξὺ ἐξελίχθη ἀνιφορικῶς τῆς διεθνοῦς ἰαξεως διὰ πραγματοποιηθῇ εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα. Τὸ Ράϊχ καὶ οἱ ἡγέται αὐτοῦ ἔχουν ἐκφράσεν πεπιθῆσεν περὶ τούτου.

5η ΠΡΩΪΝΗ

"Η ΕΥΡΩΠΗ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ,,

ΕΙΝΕ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ Ο ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ 29 Ἰανουαρίου (D.N.B.).— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετειακῆς ἐπετείου τῆς ἱδρύσεως τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Φύρερ ἡ ἐφημερὶς «Ἀλκαζάρ» γράφει εἰς κύριον ἄρθρον μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ δόγμα τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ πρὸς τὰς φιλελευθέρας καὶ δημοκρατικὰς ἀρχὰς ὁ Φύρερ κατέστησε τὸν λαὸν ὡς κοινότητα τὸ κέντρον τοῦ βάρους τῶν πολιτικῶν του πεποιήσεων καὶ ἐδημούργησε τοιουτοτρόπως τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον ὅλῃ τῇ ἀνοδον τοῦ Ράϊχ, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν σημερινὴν του μορφὴν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀναγέννησιν τῶν μεγάλων πνευματικῶν καὶ πολιτικῶν δυνάμεων τοῦ παρελθόντος.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ διεξαγόμενος ἀγὼν ἐναντίον τοῦ λιμπεραλισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας οὐδέν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἀγὼν διὰ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν.

Σήμερον συνεχίζει τὸν ἀγῶνα τοῦτον δι' ἀκόκληρον τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῶν ρωσσικῶν πεδίων τῆς μάχης ἐναντίον τοῦ μπολσεβικισμοῦ, διότι ὁ κομμουνισμὸς καὶ οἱ δημοκρατικοκοινοβουλευτικοὶ δεσμοὶ εἶναι κατ' ἀρχὴν συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους.

Ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Γερμανία ὁμοῦ μὲ τοὺς συντρόφους καὶ τοὺς φίλους ἄλλων ἐθνῶν ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ὀδεῖας καὶ τῆς βαρβαρότητος, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης εἰς μίαν κοινότητα ὁμοιοδιότητος ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου. Δὲν πρέπει κατὰ νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἄνευ τοῦ Ράϊχ δὰ καθίστατο παίγνιον τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΪΧ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29 Ἰανουαρ. (D.N.B.).—Ὁ γερμανικὸς τύπος δημοσιεύει τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον Παρασκευῆς μὲ μεγάλα στοιχεῖα τὸ διάταγμα περὶ προσελεύσεως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δι' ἔργα ἀμύνης τοῦ Ράϊχ. Εἰς διεξοδικὰ σχόλια αἱ ἐφημερίδες ὑπογραμμίζουν ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς πράξεως τῆς ζωτικῆς θελήσεως τῆς πατρίδος εἰς ἐποχὴν πολέμου σκληροτάτου καὶ περὶ ἐκφράσεως τῆς ἀποφασιστικότητος τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ διὰ τὴν νίκην. Τὸ καθῆκον τῆς προσελεύσεως τονίζει ἡ «Ντόϊτσε Ἀλγεμάϊνε Τσάϊτουγκ» ἐνέχει ποιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν πλευράν.

Πρὸς τὴν γενικὴν ἐπίδεσιν τῶν μπολσεβίκων διαπιστοῖ ἡ ἐφημερὶς, ἀπαντᾷ ἡ Γερμανία μὲ ὁλοκληρωτικὴν ἐπιστρατευσιν, καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτὴ εἶναι γεγονὸς ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας.

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου» χαρακτηρίζει ὡς τὸν ὑψιστον σκοπὸν τοῦ διατάγματος τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ζωτικωτάτων ἀναγκῶντῆς πατρίδος. Ἡ ἐφημερὶς ὑπογραμμίζει εἰς ὁλόκληρον τὸν γερμανικὸν λαὸν ἀγρυπνεῖ ἡ συνείδησις ὅτι ὁ πολεμικὸς σκοπὸς τῆς Γερμανίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς ἀδιαλείπτου χρησιμοποιήσεως ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ.

Ὁ «Λαϊκὸς Παρατηρητὴς» παρατηρεῖ ὅτι τὸ διάταγμα μὲ τὰς πολυαρίθμους λεπτομερείας μετρᾷζει τὴν ἀναφαίρεκτον σκληρότητα. Διὰ νὰ ἀναφέρωμεν μεταξὺ ἄλλων παραδειγμάτων Ἐν μόνον τὸ τῆς νεαρᾶς μητρὸς, ἡ ὁποία θεωρεῖται σπουδαιοτέρα παρὰ τὸ λίκνον τοῦ τέκνου της παρὰ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον σπουδαῖον μέρος τῆς ἐργασίας. πράγμα ὅπερ δεικνύει ἀνεξῆ τὸ ὁποῖον στὴν ἐποχὴ ταύτην δίεπει τὸ διάταγμα. «Εἶνε ἡ κινητοποίησις μεγάλων ἐφεδρικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ οὐχὶ τῶν τελευταίων», γράφει ἡ ἐφημερὶς. Ἡ κατορθωτικὴ Ἱκανότης τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ δ' αὐτῆς ἐντείνεται, ἀλλὰ δὲν ἐξαντλεῖται. Ἐπειδὴ τὴν κτηνώδους ἀπειλῆς πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροί μας κορυφώνουν τὰς προσπαθείας των. μᾶς ἐμψυχώνει ἡ συνείδησις τῆς μεγάλης μας δυνάμεως.

Ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν μας μᾶς ἐκηρύχθη ὁ ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος. Θὰ εἴδωμεν ἐμμος ποῖος τὸν διεξάγει καλύτερον.

Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΙΝΕ ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ 29 Ἰανουαρίου (D. N. B.)— Τὸ Ε. Φ. Ε. ἀγγελλει ἐκ Μπουένος Ἄϊρες ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις τῆς συναντήσεως τοῦ Ροὺσβελτ καὶ τοῦ Τσῶρτσιλ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς φιλικοὺς πρὸς τοὺς Ἀγγλοαμερικανικοὺς κύκλους δὲν προεκάλεσε καθόλου μεγάλην ἐντύπωσιν, ἐπειδὴ μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν δημαγωγίαν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν περὶ ἀναμενομένων μεγάλων ἀποκαλύψεων ἀνεμένετο κάτι τι θετικώτερον διὰ τὴν περαιτέρω πορείαν τοῦ πολέμου παρὰ τὸ δημοσιευθὲν ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν. Ἡ ἀρνητικὴ ἐντύπωσις αὐξάνει ἀκόμη περισσότερον δι' ἐνὸς ἐξ Οὐδαγικῶν προερχομένου «ἐκτάκτου χρονικοῦ» τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσε ἡ «Λα Νασιόν».

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ χρονικοῦ τούτου ἐδήλωσε καθαρὰ ὅτι ὅλαι αἱ συνομιλίαι καὶ τὰ ἐπίμερους ἀποτελέσματα τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν ἔργων μίαν ἀμφίβολον ἀξίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἀπομακρυνθῆ ὁ ὑπόβρυχιακὸς κίνδυνος. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔδειξαν καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μίαν ὁμφωνον στάσιν, ἐπειδὴ ἡ Ἀγγλία ἀπέκρυπτεν ἀπὸ τὸν λαὸν τὰς εἰδήσεις διὰ τὰς τεραστίας ἀπωλείας τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς ἀεροπορίας καὶ ἡ Ἀγγλία ἀπεκρύβη ἀφοῦ ἐπὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς διεθνοῦς ἰαξεως δὰ πραγματοποιηθῇ εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα. Τὸ Ράϊχ καὶ οἱ ἡγέται αὐτοῦ ἔχουν ἐκφράσεν πεπιθῆσεν περὶ τούτου.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΣΤΟΝ
Λ. ΠΥΡΓΟ
Μὲ τὴν Καινοῦργια Ἐπιθεώρηση
ΤΩΝ Γ. ΧΟΛΕΒΑ—ΙΔΑ ΦΑΡΔΗ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΒΙΤΡΙΝΑ
ΕΝΑ ΕΡΓΟ ποὺ ἐκφωνιάζει